

РЕШЕНИЕ

№ 3468

гр. София, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4767** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ПО-35/28.04.2021г. на Директора на ТД на НАП-С..

Жалбоподателят поддържа становище за незаконосъобразност на решението, изразяващи се в липса на обезпечителна нужда, липса на съразмерност, нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, липса на проверка за наличие на мотивирано искане, които доводи подробно са развити в жалбата. В съдебно заседание чрез адвокат С. подчертава, че особено нарушение е липсата на съразмерност на наложените мерки с размера на предполагаемото задължение. При очакван размер на задължение под 86 000 лв. е наложен запор върху дялове на жалбоподателя от капитала на [фирма] с балансова стойност 195 000, което е в нарушение на чл.195, ал.6 ДОПК - публичният изпълнител е взел предвид номиналната стойност на дяловете, а не балансовата им стойност.

Ответникът, представляван в съдебно заседание от юрисконсулт Р. моли съдът да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърдите обжалваното решение съгласно мотивите в него. Представени са за първи път едва с жалбата удостоверение за застрахователна стойност и застрахователна полица, което счита, че следва съдът да вземе предвид. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220420006837-020-003/29.03.2021г. е възложена ревизия на [фирма] за установяване на задължения за преки данъци за периоди 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г., със срок до 29.04.2021г.

С искане от ръководителя на ревизиращия екип № Р-22220420006837-039-001/05.04.2021г. до публичния изпълнител за предварително обезпечаване на предполагаеми задължения, установявани в хода на ревизията в размер корпоративен данък 79446 лв. главница и лихви в размер на 6091, 35 лв., изчислена към 02.04.2021г. Мотивите на искането са, че в хода на ревизията, от страна на ревизиращият екип е установено, че [фирма] е получило парични средства от [фирма] парични средства, без да бъде доказано основанието им към момента на плащането (преведжани са през 2019г. парични средства на 39 броя вноски на стойност 794 460 лв. с основание в платежните дивидент, впоследствие сумите са оформени като заем, за което е сключен договор за заем), т.е. според ревизиращите органи е формиран извънреден приход за дружеството през 2019г. в размер на 794 460 лв., който не е отчетен и обложен с корпоративен данък за периода, чийто размер е 79 446 лв.

Въз основа на искането от главен публичен изпълнител при ТД на НАП- С. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001046/08.04.2021 г., с което са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 85 537, 35 лв.;
2. Запор върху притежаваните от [фирма] ценни книги - 180 броя дружествени дяла, всеки с номинална стойност в размер на 10 лв., с обща номинална стойност в размер на 1 800 лв., от капитала на [фирма], ЕИК[ЕИК];
3. Запор върху следните МПС, собственост на Д. Е., а именно: лек автомобил, марка В., рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., двигател № 206S335601778, година производство: 2001 г.; лек автомобил, марка V., рег. № СВ9837ВК, рама № W., двигател № С., година на производство 2016 г.

Постановлението е основано на гореописаното мотивирано искане на ревизиращия орган, с изложените в него данни от ревизията, анализирано е имуществото на ревизираното лице – липса на недвижими имоти, притежаването на две МПС, амолтизирани с годините, участие в капитала на [фирма] и на заявеното обстоятелство, че ще бъде затруднено събиране на бъдещи публични задължения в предполагаем размер от общо 85537, 35 лв. и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на което събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Постановлението е връчено по електронен път на 20.04.2021г.

Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП-С. срещу ПНОМ, а последният с обжалваното Решение № ПО-35/28.04.2021 г. е оставил жалбата без уважение, като неоснователна.

В хода на съдебното производство жалбоподателят в подкрепа на доводите си за липса на съразмерност на наложените обезпечения представя справка за притежаваните финансови активи, конкретно 180 дружествени дяла от дяловия капитал на [фирма] с номинална стойност 10 лв., придобити на 06.01.2014г. с договор за покупко-продажба на дружествени дялове, стойност на придобиване 195 000 лв. и копия от застрахователна полица за лекия автомобил с марка V., съгласно която застрахователната сума за застраховка „Каско“ е 17 000 лв. за 2020г. и от удостоверения за застрахователната стойност на второто МПС марка В. – 1400 лв. Представена е Заповед от 29.04.2021г. за спиране на ревизията, възложена на [фирма] до приключена ревизия на [фирма].

От правна страна:

Съдът намира жалбата за допустима – подадена по реда и на основание чл.197, ал.2 ДОПК, срещу подлежащото на съдебно обжалване решение на директор на съответната ТД на НАП, постановено при обжалване по административен ред на постановление за налагане на обезпечителни мерки; на 12.05.2021г. в 7 дневния срок от връчване на решението на 10.05.2021г., от надлежна страна, адресат на обезпечителните мерки.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения:

При служебната проверка на обжалвания акт, дължимата от съда на основание чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК съдът намира, че обжалваното Решение на Директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл.197, ал.1 ДОПК. Издадено е в съответната форма. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му и не са допуснати съществени нарушения, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожност. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Що се отнася до спазването на материалноправните разпоредби: По материалната законосъобразност на оспорваните актове съдът намира следното:

Контролът на съда върху наложени обезпечителни мерки в производство по чл.197, ал.3 от ДОПК обхваща три хипотези на отмяна на обезпечителната мярка: 1) Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случая, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; 2) Ако не съществува изпълнително основание, в случая също неприложимо, доколкото предстои издаване на ревизионния акт, мярката е предварителна или 3) Ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5, в която хипотеза попада разглеждания случай.

Ето защо съдът преценява дали при налагане на предварителните обезпечителни мерки са спазени изискванията по чл.121 и чл.195, ал.5 от ДОПК.

Разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК предвижда, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Допълнително изискване на чл.121, ал.3 от ДОПК вече не към основанието, а към вида на конкретните мерки, е да се налагат върху активи, обезпечаването върху които

не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Тоест изследват се следните предпоставки:

1) Ход на ревизия или издаване на РА: Безспорно се установява в случая, че публичният изпълнител е поискал мерките в хода на ревизия спрямо дружеството жалбоподател.

2) Мотивирано искане на публичен изпълнител: В случая е налице такова мотивирано искане на публичния изпълнител. Мотивите на същото са базирани от една страна на анализ на събраните доказателства относно приходи и разходи за облагане с корпоративен данък, подробно описани в искането, което е в контекста на ревизия, възложена за определяне на задължения по ЗКПО – корпоративен данък, данък върху дивидентите. От друга страна органът е констатирал, че дружеството няма недвижими имоти, притежава две МПС и дялово участие в капитал на друго дружество, като очакваният размер на предполагаемите задължения по това производство е главница корпоративен данък 79446 лв. и лихва 6091, 35 лв. или общо 85537, 35 лв., тоест липса на имущество, което да е достатъчно самостоятелно да обезпечи тези предполагаеми задължения. Предвид изложеното, неоснователни са доводите на жалбоподателя във връзка с това, че липсва обезпечителна нужда, тъй като не била изследвана възможността да изпълни задълженията си с разполагаемото имущество. Обезпечителната нужда е продиктувана от предполагаемите задължения, наличното имущество на лицето и предотвратяването в хода на ревизията лицето да се освободи от това имущество, за да не бъде насочено изпълнение към него. Чрез предварителното обезпечаване на установявани в хода на ревизия задължения се гарантира от органите на НАП възможността за тяхното евентуално бъдещо изпълнение. Дали предполагаемите задължения са законосъобразно установявани в размера и основанието, сочени от ревизиращите органи, не е предмет на преценка при налагане на ПОМ от публичния изпълнител. При налагане на обезпечителните мерки публичният изпълнител не преценява по същество мотивите на ревизиращия орган относно основанието и предполагаемия размер на задълженията. В случая установяваните задължения по ЗКПО са обосновани с данни от ревизията. Преценката за законосъобразност на установяваните задължения по ЗКПО е въпрос, който ще се реши в производството по обжалване на РА, ако такъв бъде издаден. Ето защо преценката за условията да се предприеме предварително обезпечение в хода на ревизия не включва преценка за законосъобразно определяне на обезпечаваното задължение, а само неговото обосноваване предполагане като основание и размер и неговото съответствие на обезпечителната нужда. Видно от установеното по делото предположението на ревизиращия орган в искането му е било обосновано с първоначалните данни на ревизията и в този смисъл към момента на отправянето му до публичния изпълнител, съответно издаването на ПОМ това искане е било мотивирано и е изпълвало предпоставката на чл.121, ал.1 от ДОПК към предварителното обезпечаване на задължения в хода на ревизия.

3) Цел на мерките - наличните по делото доказателства потвърждават, че е спазена предвидената от чл. 121, ал.1 от ДОПК цел – да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изпълнението на едно публично

задължение ще е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или вследствие на отчуждаване, не разполага с такава. Изпълнението на публичното задължение ще е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът им или правното им положение е такава, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване.

Следва да се има предвид обаче, че в конкретния случай при съпоставка на предполагаемия размер на задължението и едновременно наложени три обезпечителни мерки с данните за имуществото на лицето, към което се насочват мерките, не се установява да е спазено в пълнота изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК за съответствие между обезпечение и обезпечителна нужда. Съгласно разпоредбата на чл.195, ал.7 от ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал.5. Доколкото запорът на банковата сметка на дружеството е наложен за цялото предполагаемо задължение, в пълният му размер от 85 537, 35 лв., а няма данни с какви точно суми разполага дружеството по така запорираната банкова сметка, налагането и на запори и върху притежавани ценни книги, и върху МПС, без да се отчете тяхната обща стойност със запора върху банкова сметка, спрямо предполагаемото задължение, се явява свръхобезпечение. Органът не се е мотивирал защо налага едновременно и трите мерки, защо счита, че само стойността на трите покрива размера на очакваните задължения, или че видът им или правното им положение поотделно на всяка от тях, или само първата, е такава, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване.

Видно от приложените към жалбата доказателства, както ценните книги, така и МПС имат своята стойност по съответните документи (застрахователна стойност, придобивна стойност, предвид, че за автомобилите е приета 00 балансова стойност, а за дяловете нетна стойност, би следвало да се изследват изброените по чл.196, ал.1, т.1,2,3 от ДОПК), която действителна стойност, не е взета предвид от органите по приходите, а това е довело до частична незаконосъобразност на обезпечението в този му обем.

4) Невъзпрепятстване сериозно/неспиране на дейността на ревизираното лице чрез обезпечителните мерки: Съдът намира, че видът и размерът на наложените обезпечителни мерки, конкретно законосъобразната от тях – запор на банкова сметка до определен, съответен на обезпечителната нужда размер, не води до сериозно препятстване на дейността на ревизираното дружество при липсата на доказване на обратното по делото и наличието на правна възможност за разрешаване на неотложни плащания. На основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК дружеството може да поиска от публичния изпълнител част от постъпилите или постъпващите суми по сметка на длъжника да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му и по този начин да се постигне целеният от обезпечението ефект, без да се препятства и/или спира дейността на дружеството.

Що се отнася до другите две предварителни обезпечителни мерки, тъй като в тази част решението и постановлението са незаконосъобразни, самата свръхобезпеченост чрез тях препятства дружество, като го лишава от възможност да оперира с имуществото си, повече от необходимото за целите на ревизията.

С оглед изложените съображения съдът намира, че наложените с процесното ПНПОМ и потвърдени с решението на директора на ТД на НАП-С. предварителни

обезпечителни мерки са законосъобразно предприети по т.1, което води до отхвърляне на жалбата в тази част и че по т.2 и 3 от постановлението и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни и следва да се отменят.

При този резултат, на жалбоподателя се дължат разноски, които, съразмерно на уважената/отхвърлена част следва да се определят на 30 лв. за жалбоподателя държавна такса и съответно на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 40 лева, на основание чл.24 от НЗПП, във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК. При компенсация на така определените насрещни разноски на двете страни, остават 10 лева разноски по делото за ответника, които жалбоподателят следва да заплати.

Воден от горното съдът

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-35/28.04.2021г. на директора на ТД на НАП-С., в частта му, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на [фирма] срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. изх. № С210022-023-0001046/08.04.2021 г., в частта му по т.2 и 3 за налагане на запор върху притежавани ценни книги и запор върху МПС, като отменя и постановлението в тази част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ПО-35/28.04.2021г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на [фирма] срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С-200022-023-00032608/30.10.2020г. в частта му по т.1 за налагане на запор върху посочена банкова сметка на дружеството.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП-С. 10 лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: